

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v dedičskej veci po poručiteľovi **M. Z.H.**, za účasti dedičov **1/ H. H.**, zastúpenej Mgr. M. Ř., **2/ L. H.**, **3/ L. H.**, účastníci 2/, 3/ zastúpení zákonnou zástupkyňou A. H., zastúpenou JUDr. A. B., vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 13 D 413/2009, **o dovolaní dedičky 1/** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. novembra 2010, sp.zn. 13 CoD 38/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie dedičky 1/ **o d m i e t a .**

Dedička 1/ je povinná zaplatiť dedičom 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania v sume 311,15 € k rukám JUDr. A. B., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok uznesením z 13. júla 2010, č.k. 13 D 413/2009-99 určil, že poručiteľ a pozostalá manželka mali v bezpodielovom spoluvlastníctve tento majetok:

- osobný automobil D.D., rok výroby 1997 vo všeobecnej cene podľa zhodného tvrdenia účastníkov 1 500 €,
- vklad s prísl. na účte Č.X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa 18 816,28 €,
- vklad s prísl. na účte č. X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa 26,41 €,
- vklad s prísl. na technickom účte kreditnej karty č. X. vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa 0 €,
- pohľadávka voči A.A. z titulu poistného so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa 49,79 €,
- nehnuteľnosti Okres S., Z.Z.O., postavený na pozemku parc.č. X. k.ú. Z. na základe Stavebného povolenia vydaného Obcou Z., Stavebný úrad, M., Z., č.j. X. zo dňa 31. júla 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2008 v 1/1 vo všeobecnej cene podľa znaleckého posudku, ktorý vyhotovila Ing. E. T., znalkyňa z odboru stavebníctvo, pod značkou č. 2/2009, zo dňa 5. februára 2009 - 10 093,99 €.

Poručiťel'ovi a pozostalej manželke za trvania bezpodielového spoluvlastníctva vznikli nasledovné dlhy

- pohľadávka S. S. vzniknutá z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. X. zo dňa 4. marca 2009 vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 7 941,06 €,
- pohľadávka O. vzniknutá z titulu zmluvy o O. zo dňa 6. marca 2009 vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 20 010,75 €.

Súd zároveň určil, že do dedičstva po poručiťel'ovi z bezpodielového spoluvlastníctva patrí:

- osobný automobil D. v 1/2,
- vklad s prísl. na účte Č.X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 18 816,28 € v 1/2, t.j. 9 408,14 €,
- vklad s prísl. na účte č. X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a 26,41 € v 1/2, t.j. 13,21 €,
- vklad s prísl. na technickom účte kreditnej karty č. X. vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 0 € v 1/2,
- pohľadávka voči A., ktorú tvorí poisťné v A., so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 49,79 € v 1/2, t.j. 24,90 €.

Z dlhov, ktoré vznikli poručiťel'ovi a pozostalej manželke za trvania bezpodielového spoluvlastníctva patrí do dedičstva:

- pohľadávka S. S. vzniknutá z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. X. zo dňa 4. marca 2009 vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 7 941,06 € s prísl. v 1/2, t.j. 3 970,53 €,
- pohľadávka O. vzniknutá z titulu zmluvy o O. zo dňa 6. marca 2009 vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 20 010,75 € v 1/2, t.j. 10 005,38 €.

Pozostalej manželke H. H., trvalé bytom Z., M. z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve patrí:

- osobný automobil D. v 1/2,
- vklad s prísl. na účte Č.X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťel'a - 18 816,28 € v 1/2, t.j. 9 408,14 €,

- vklad s prísl. na účte č. X. vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťa - 26,41 € $\frac{1}{2}$, t.j. 13,21 €,
- vklad s prísl. na technickom účte kreditnej karty č. X. vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiťa - 0 € v $\frac{1}{2}$,
- pohľadávka voči A., ktorú tvorí poisťné v A., so zostatkom ku dňu smrti poručiťa 49,79 € v $\frac{1}{2}$, t.j. 24,90 €.

Z dlhov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva pozostalej manželke patrí:

- pohľadávka S. S. vzniknutá z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. X. zo dňa 4. marca 2009 vedený v S. S. so zostatkom ku dňu smrti poručiťa - 7 941,06 € s prísl. v $\frac{1}{2}$, t.j. 3 970,53 €,
- pohľadávka O. vzniknutá z titulu zmluvy o O. zo dňa 6. marca 2009 vedený v O. so zostatkom ku dňu smrti poručiťa - 20 010,75 € v $\frac{1}{2}$, t.j. 10 005,38 €.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že poručiť a pozostalá manželka nemali upravený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva v zmysle § 143a Občianskeho zákonníka, toto spoluvlastníctvo nebolo súdom zrušené podľa § 148 ods. 2 a § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka a pohľadávky O. a S. S. vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva poručiťa a pozostalej manželky a v jeho súvislosti. Mal za to, že aj keď Občiansky zákonník výslovne neustanovuje, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania, treba v zmysle ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojim obsahom a účelom im najbližšie a primerane použiť pri vyporiadaní pohľadávok a dlhov manželov ustanovenia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie dedičky 1/ uznesením z 26. novembra 2010, sp.zn. 13 CoD 38/2010 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II. časti určenia dedičstva po poručiťovi zmenil tak, že určil, že do dedičstva po poručiťovi patrí rozostavaný rodinný dom v Z., postavený na pozemku par. č. 1127/5 k. ú. Z. na základe Stavebného povolenia vydaného Obcou Z., Stavebný úrad, M., Z., č. j. X. zo dňa 31. júla 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2008 vo všeobecnej cene podľa znaleckého posudku 10 093,99 € v $\frac{1}{2}$ a pozostalej manželke H. H., z majetku

v bezpodielovom spoluvlastníctve patrí rozostavaný rodinný dom v Z., postavený na pozemku par. č. X. k. ú. Z. na základe Stavebného povolenia vydaného Obcou Z., Stavebný úrad, M., Z., č. j. X. zo dňa 31. júla 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2008 vo všeobecnej cene podľa znaleckého posudku 10 093,99 € v ½. Vo zvyšku napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Mal za to, že prvostupňový súd pri vyporiadaní majetkových práv postupoval správne, ak dlhy poručiteľa zahrnul do bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa a jeho pozostalej manželky, keď dlhy vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa a pozostalej manželky a v súvislosti s týmto majetkom (použitie úverov pre rozostavaný rodinný dom v Z.). Zmeňujúci výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že prvostupňový súd nevyporiadal rozostavaný rodinný dom v Z., hoci určil, že patrí do bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa a pozostalej manželky.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, čo do potvrdzujúceho výroku, podala dovolanie dedička 1/, ktorá navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mala za to, že dlhy poručiteľa vyplývajúce z bankových úverov poskytnutých iba jemu spoločnosťami S. S. a O. neboli predmetom BSM a nie sú v žiadnom rozsahu dlhmi manželky dlžníka. Odvolaciemu súdu vytkla aj pomerne stručné odôvodnenie napadnutého uznesenia. V dôvodoch dovolania rozoberala skutkový a právny stav veci.

Zákonná zástupkyňa dedičov 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu dedičky 1/ mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne a dovolanie dedičky 1/ navrhla zamietnuť a zaviazat' ju k náhrade trov dovolacieho konania vo výške 622,30 €.

Najvyšší súd S. republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednáwanej veci odvolací súdu rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území S. republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vo svojom uznesení nevyslovil, že je proti nemu dovolanie prípustné. V danej veci nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území S. republiky.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd S. republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa

nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Najvyšší súd S. republiky sa s ohľadom na námietku dovolateľky uvedenej v dovolaní osobitne zamerlal na otázku, či konanie nie je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné, ak bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa názoru dovolacieho súdu v posudzovanej veci konanie pred odvolacím súdom nebolo takouto vadou postihnuté.

V danom prípade dovolateľka namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je pomerne stručne odôvodnené, a vyvodzuje z toho, že absenciou riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu S. republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces".

Dovolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti upozorniť aj na uznesenie Ústavného súdu S. republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého: "Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy S. republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní".

Podľa dovolacieho súdu nemožno naostatok opomenúť, že zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008, bol dovtedajší text § 219 O.s.p. doplnený okrem iného odsekom 2, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Citované nové ustanovenie tak reagovalo na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvého stupňa, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú účastníkom známe podania, známy napadnutý rozsudok (uznesenie) a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti napádaného rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. Ide o ustanovenie v rovine fakultatívnej a umožňuje odvolaciemu súdu sa sústrediť už len na doplnenie presvedčivosti rozhodnutia a odvolacie súdy sa tak môžu sústrediť na judikatúru a odbornú literatúru. Tým sa môže zvýšiť aj dôvera v apelačné súdy, ktoré by v rozhodnutí menej kopírovali a viac argumentovali, čo nepochybne bude verejnosťou vítané (porovnaj dôvodovú správu k predmetnej novele).

Ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. je teda odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať

v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvého stupňa primerane vysvetlil, z akých úvah vychádzal pri závere, ak dlhy poručiťa zahrnul do bezpodielového spoluvlastníctva poručiťa a jeho pozostalej manželky. Najvyšší súd S. republiky dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy S. republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy S. republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis

alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky 1/ boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou 1/ vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania dedičky 1/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd S. republiky dovolanie dedičky 1/ ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným dedičom 2/, 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dedičke 1/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal dedičom 2/, 3/ náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytol dedičom 2/, 3/ vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 13. apríla 2011 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 303,74 € (hodnota sporu 13 975,91 €), zníženej o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky – ide o spoločný úkon pri zastupovaní dvoch osôb), t.j. 151,87 € x 2 = 303,74 €, čo s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 311,15 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu S. republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. decembra 2011

JUDr. Vladimír Magura, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová